

ντέφι

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ: ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: ΑΠΟΨΕ ΦΙΛΑ ΜΕ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ: ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΚΛΑΡΙΝΟ

VAN MORRISON: ΜΕ ΚΛΕΙΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

ΣΥΝΘΕΤΕΣ Ή ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ;

100 ΔΡΧ.

BOB MARLEY & THE WAILERS

CONFRONTATION

ο βασιλιάς της ρεγκέ ακόμη ζωντανός

PETER TOSH

mama africa

η παρανομή ρεγκέ

BOB MARLEY & THE WAILERS CONFRONTATION

δίσκοι - κασέτες

ΚΑΘ' ΟΔΟΝ

Συναυλίες και δίσκοι...

● Ο Γιάννης Σπανός και ο Κύπριος Μάριος Τόκας έγραψαν τις μουσικές για ένα καινούργιο δίσκο που θα τραγουδάει ο ελαφρο-ελαφρός Νίκος Νομικός...

● Και ο Γιώργος Μαρίνος εξακολουθεί να κάνει τον τραγουδιστή. Με την βοήθεια του Σταμάτη Κραουνάκη και του Γ. Παβριανού (στιχουργού) ηχογραφεί καινούργια τραγούδια...

● Μετά το Λάγιο, νέα μελοποίηση ποιημάτων του Οδ. Ελύτη από τον Γιάννη Ζουγανέλη. Ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου και η Ισιδώρα Σιδέρη τραγουδάνε το «Μονόγραμμα» και όλως εκτάκτως συμμετέχει μ' ένα τραγούδι και η Δήμητρα Γαλάνη...

● Τελικά μέσα στον Οκτώβρη εκτός απροόπτου θα κυκλοφορήσει και ο δίσκος του Χρήστου Νικολόπουλου με τραγουδιστή τον Γιώργο Νταλάρα, που έχει ηχογραφηθεί εδώ και λίγους μήνες ενώ μαγειρεύεται εδώ και λίγα χρόνια...

● Προσωπικούς δίσκους πρόκειται να βγάλουν και οι Κόκοτας, Μητσιάς, Κλωναρίδης και Γαλάνη, που όμως ακόμα δεν έχουν βρει τα τραγούδια που θα ηχογραφήσουν. Έτσι μάλλον πάνε για Χριστούγεννα...

● Φήμες διαδίδονται για δίσκο του Γιάννη Πάριου με στίχους του Λευτέρη Παπαδόπουλου. Θα καταφέρει άραγε ο κ. Μάτσας (ή το έχει κάνει ήδη;) να τους παντρέψει με το Μίκη Θεοδωράκη;

● Στη νέα εταιρία ο Βοσκόπουλος έκανε την πρώτη του επιτυχία με τα Μαύρα Μάτια, αν και ο υπόλοιπος δίσκος ήταν κάτω του μετρίου. Τώρα δουλεύει και πάλι με το Νίκο Λαβράνο σε στίχους δυο γυναικών, της Σόφης Παπά και της Βαρβάρας Τσιμπούλη, για ένα νέο δίσκο...

● Ο Πολίτης της Polyphone ετοιμάζει το βαρύ πυροβολικό του. Ένα Μαργαρίτη κι ένα Σαλαμπάση. Ο δίσκος του πρώτου βαφτίστηκε «Μα τι λέω» και έχει τραγούδια των Α. Ρεπάνη, Κ. Πανάγου, Β. Βασιλειάδη, Λ. Παπαγιαννοπούλου κ.α. Βάστα καρδιά μου, Οι ναυτικοί, Δεν με νοιάζει, είναι μερικά απ' αυτά.

Ο Σαλαμπάσης τραγουδάει

Το πιο ωραίο δίδυμο, Άφησε με λοιπόν, Τι καημό και διάφορα άλλα που όλα περιέχονται στον νέο μεγάλο του δίσκο «Αν ερχόσουν».

Ο Σ. Ζαφειρίου, η Σ. Παπά, ο Τάκης Κωλέττης, ο Καρβέλης και ένα-δύο άλλοι έχουν συνεργαστεί γι' αυτό το δεύτερο δίσκο του Σαλαμπάση, που αναμένεται —τουλάχιστον— από περιέργεια...

● Δεύτερο μεγάλο δίσκο με τραγούδια του Β. Παπάζογλου, του Κ. Σκαρβέλη, του Π. Τούντα κ.α. ετοιμάζει και το Ρεμπέτικο Συγκρότημα Θεσσαλονίκης του Αγάθωνα Ιακωβίδη...

● Στο δικό του στούντιο στην Τούμπα, ηχογραφεί ο ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ τα τραγούδια του. Σε όλα έχει γράψει ο ίδιος τη μουσική και τους στίχους, εκτός από το «Χαράτσι» του ποιητή Τάκη Σιμώτα, που το μελοποίησε. Σε μερικά από τα τραγούδια παίζουν και άλλοι μουσικοί ενισχύοντας τον ήχο της ΤΑΧΕΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (έτσι βαφτίστηκε το συγκρότημα του Νίκου). Σ' ένα μάλιστα κομμάτι παίζει και δωδεκαμελής κλασική ορχήστρα.

Ο δίσκος με τα 11 τραγούδια, που θα είναι έτοιμος για να κυκλοφορήσει στα τέλη Σεπτεμβρη, θα διατεθεί στο εμπόριο από τη ΛΥΡΑ με νέα ετικέτα του Παπάζογλου.

Με το τραγούδι με το κρασί, Καρνατίδα, Αύγουστος, Ευχή, είναι κάποιοι τίτλοι που μπορεί και ν' αλλάξουν μέχρι τότε...

● Γαμάτε γιατί χανόμαστε υποστηρίζουν οι ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ στο δεύτερο μεγάλο δίσκο που ετοιμάζουν. Προς το παρόν κάνουν δοκιμαστικές ηχογραφήσεις για να έχουν καταλήξει στην τελική μορφή των κομματιών τους μπαίνοντας στο στούντιο στις 29 Σεπτεμβρη.

Τα υπόλοιπα τραγούδια — στίχοι και μουσική του Τζίμη Πανούση — είναι τα Ναγκασάκι, Τραβεστί, Χόρεψε Μανώλη, Μια ασπρόμαυρη μικρή φωτογραφία, Γιαγιά-πατίνι, Το τραίνο, Δεύτερη προβολή και η Ανακωχή που ακολουθεί...

ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

ΝΤΕΦΙ
Περιοδικό
για το τραγούδι

Γιάννης Διαμαντόπουλος
Εθνάρχου Μακαρίου 30
Λυκόβρυση - Αθήνα

ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ: _____

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: _____

ΠΟΛΗ: _____

ΤΗΛ: _____

Θέλω να γραφτώ συνδρομητής
Για 12 τεύχη (1.200 δρχ.) ☐

☐ (2.500 δρχ. - επιχείρηση)

☐ (900 δρχ. - σπουδαστής Ωδείου)

Για 6 τεύχη (600 δρχ.) ☐

Σας στέλνω επιταγή με το αντίτιμο
της συνδρομής, που θέλω ν' αρχίζει από
το τεύχος αρ.

ΥΠΟΓΡΑΦΗ

Ανακωχή

Πλέκω στιχάκια με κάποιο χιού-
μορ
μ' αρχή και τέλος σαν τον Αίσωπο
νιώθω σαν κάτι γκομενούλες του
σαράντα
πού 'πλεκαν κάλτσες για το μέτω-
πο.

Έχουμε πόλεμο μην το γελάς μω-
ρό μου
για δες πώς με κοιτάει η σπιτονοι-
κοκυρά
κοίτα ποιοί παίρνουν τα τραγούδια
μου μωρό μου
και τα πουλάνε σαν απορρυπαντι-
κά.

Γιατί θαρρείς ότι δεν κόβω τα μαλ-
λιά μου

γιατί φοράω σκουλαρίκια χαϊμαλιά
είμαστε αιχμάλωτοι στο σπίτι μας
μωρό μου
και πρέπει νάχουμε σαφή διακριτι-
κά.

Μα όσο υπάρχουν απλωμένα
στα μπαλκόνια των πολυκατοι-
κιών άσπρα σεντόνια
δε φοβάμαι

άραγε μέχρι τότε
αλήθεια θα κρατήσει
αυτή η ανακωχή μεταξύ των ενοί-
κων.

Πλέκω στιχάκια κι έχω ένα φόβο
να μη χτυπήσει το τηλέφωνο
κι είν' ο τύπος απ' το κράτος που
ελέγχει

αν υπακούει το φερέφωνο.

Έχουμε πόλεμο μην το γελάς μω-
ρό μου
να μην αφήνεις το παράθυρο ανοι-
χτό

κοίτα πώς κρέμονται οι αυτόχειρες
φαντάροι
με τις θηλειές απ' της σημαίας τον
ιστό.

Οι παλιοί μας φίλοι για πάντα φύ-
γαν

κουνώντας μαντηλάκι καλαματια-
νό

παίζουμε μόνοι μας στο θέατρο
μωρό μου

οι θεατές θα βλέπουν κάποιο τελι-
κό.

Μα όσο υπάρχουν απλωμένα
στα μπαλκόνια των πολυκατοι-
κιών άσπρα σεντόνια
δε φοβάμαι

άραγε μέχρι τότε
αλήθεια θα κρατήσει
αυτή η ανακωχή μεταξύ των ενοί-
κων.

Ο Δήμος Μούτσης και οι Λάου-Λάου στο στούντιο (Φωτ. Στ. Ελληνιάδης)

«Τώρα πια τα τραγούδια μου
είμαι εγώ». Ο νέος Δήμος Μού-
τσης είναι συνθέτης-στιχουργός-
ενορχηστρωτής - κιθαρίστας - τρα-

γουδιστής. Ανάμεσα στα τραγού-
δια που έχει το «Ενέχυρο» (θα κυ-
κλοφορήσει μέσα στο Σεπτέμ-
βρη) είναι και το:

Γουόκμαν

Σκοτεινή και παράξενη
ετούτη η εποχή
σιωπηλή μουσική
ηχηρή μοναξιά
κάτι ακούγεται 'δω
κατι ακούγεται 'κει
που με παίρνει και με πάει
και δε με βγάζει πουθενά

Σκοτεινή και παράξενη
ετούτη η εποχή
σιωπηλή μουσική
ηχηρή μοναξιά
όχι όχι δε βρίσκω
δε βρίσκω άλλες λέξεις
έτσι ωραία να ζωγραφίζουν
την πολυσύχναστη ερημιά

Ωχ, αμάν αμάν
κι ως τότε τούτη η άμυνα
κι ως πού θα μας βγάλει
ακούω μόνο Γουόκμαν

Τα φεγγάρια με τους μύθους
συναντιώνται τις νύχτες
σε γιορτές αδελφοσύνης
ενός άλλου καιρού
που ολοένα ξεμακραίνει
ξεμακραίνει και πάει
για να γεννηθεί και πάλι
στη φαντασία ενός παιδιού

Μια φωνή που γνωρίζω
σημαδεύει τα όνειρά μου
παραιτήσου μου φωνάζει
παραιτήσου από παντού
είναι τα ίδια μου τα λόγια
που επιστρέφουν σε μένα
έτσι καθώς σου τραγουδάω
με το σφυγμό ενός νεκρού

Ωχ, αμάν, αμάν
ως τότε τούτ' η άμυνα
κι ως πού θα μας βγάλει
ακούω μόνο Γουόκμαν.

Παραδίδονται

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

κλασσικής και πρακτικής

ΚΙΘΑΡΑΣ

τηλ.: 86.43.852 - 54.44.517 (6-10 μ.μ.)

για αρχάριους

Λίγος κόσμος στη συναυλία του Lionel Hampton. Παρ' όλο που με τα τελευταία χρόνια δημιουργήθηκε η εντύπωση ότι με την έκδοση, εισαγωγή και κυκλοφορία πολλών δίσκων jazz, τον ερχομό και τις ζωντανές εμφανίσεις σπουδαίων καλλιτεχνών (Elvin Jones, Sam Rivers, κ.α.) την έκδοση ειδικών εντύπων και βιβλίων (περιοδικό jazz κτλ), το κοινό θα είχε ουσιαστικά διευρυνθεί και τουλάχιστον σταθεροποιηθεί, η ισχνή παρουσία των φίλων της jazz στο Λυκαβηττό επιβεβαίωσε την άποψη ότι χρειάζεται και κάτι παραπάνω για να ενδιαφερθεί περισσότερος κόσμος. Δηλαδή το πράγμα να είναι μεν jazz, αλλά πιο pop ή πιο rock ή πιο δεν ξέρω τι. Γνωστά αυτά σ' όσους ασχολούνται, αλλά τονίζονται ιδιαίτερα όταν ένας καλλιτέχνης σαν του Hampton δίνει μια θαυμάσια παράσταση, φτιάχνει κλίμα, κατεβάζει τους νεαρότατους και επιδεξιότατους μουσικούς του με τα πνευστά τους εν δράση στην πίστα, σαν κομπανία του δρόμου, παίζει κρουστά, διευθύνει αδιόρατα, εκφραστικότετος στην επικοινωνία του με το κοινό και άλλα πολλά και καλά.

(Φωτ. Στ. Ελληνιάδης)

ΤΟ ΧΑΛΙ

Ενώ το «Ντέφι» τυπωνόταν είδαμε στην «εβδομάδα» του Βήματος της Κυριακής 28.8.83 να υπάρχει μόνο η καινούργια σελίδα για το ξένο τραγούδι, την οποία επιμελείται ο Γιάννης Πετρίδης, ενώ έλειπε η μόνιμη στήλη για το Ελληνικό τραγούδι του Τάκη Μπόσδα.

Δεν έχουμε καμιά πληροφορία για το αν η μια στήλη πήρε τη θέση της άλλης ή αν τυχόν ο Μπόσδας είναι σε άδεια αλλά είναι απογοητευτικό μια από τις πιο ζωντανές σελίδες για το ελληνικό τραγούδι (που δεν είχε καμιά σχέση με τις άθλιες στήλες τύπου «νυχτερινή Αθήνα» κτλ. που είναι σκέτη και φτηνή διαφήμιση) να εξαφανίζεται και στη θέση της να μπαίνουν χιλιάδες άχρηστες πληροφορίες για τα πιο απίθανα ελαφρο-ποπ συγκροτήματα. Πραγματικά η περίπτωση αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα για το πως ο Ελληνικός τύπος προσπαθεί να βγει από την κρίση, ακολουθώντας την ίδια τακτική που τον έφερε σ' αυτό το χάλι.

ΔΗΜΑΓΩΓΙΑ Η ΦΑΣΙΣΜΟΣ

Υψώνουμε και μεις τη φωνή μας μαζί με τον αδικημένο το Μίχη που χρόνια τώρα ο άνθρωπος αυτός αγνοείται συστηματικά από τα μέσα μαζικής Επικοινωνίας. Όσο για τα κακοπροαίρετα ότι δήθεν στατιστικά αποδεικνύεται ότι από την πτώση της χούντας παίζεται στο ραδιόφωνο περισσότερο από κάθε συνάδελφο του, αυτά είναι διαδόσεις της δεξιάς.

Δημαγωγία του στυλ «εμείς οι αδικημένοι και κατατρεγμένοι» είναι ή φασισμός ή «μαχητική» στάση του Θεοδωράκη στην Κέρκυρα, όπου σε μια από τις συναυλίες που του χρηματοδοτεί το ΠΑΣΟΚ, μέσω Υπουργείου Πολιτισμού και Δήμων, επιτέθηκε στην Κυβέρνηση και την ΕΡΤ γιατί δεν καλύφθηκε, λέει, τηλεοπτικά η συναυλία του, τη στιγμή που, λέει, η ΕΡΤ καλύπτει τις τσιφτετελικές εκδηλώσεις του περιοδικού (καλό!) στο Λυκαβηττό και διάφορα «μπήτς-πάρτυ»;

Α, ρε Μίχη, ξύλο που θέλουν μερικοί (κυρίως του ΠΑΣΟΚ)

αδιόρθωτοι, που δεν κάθονται να τους ανασκολοπήσεις!

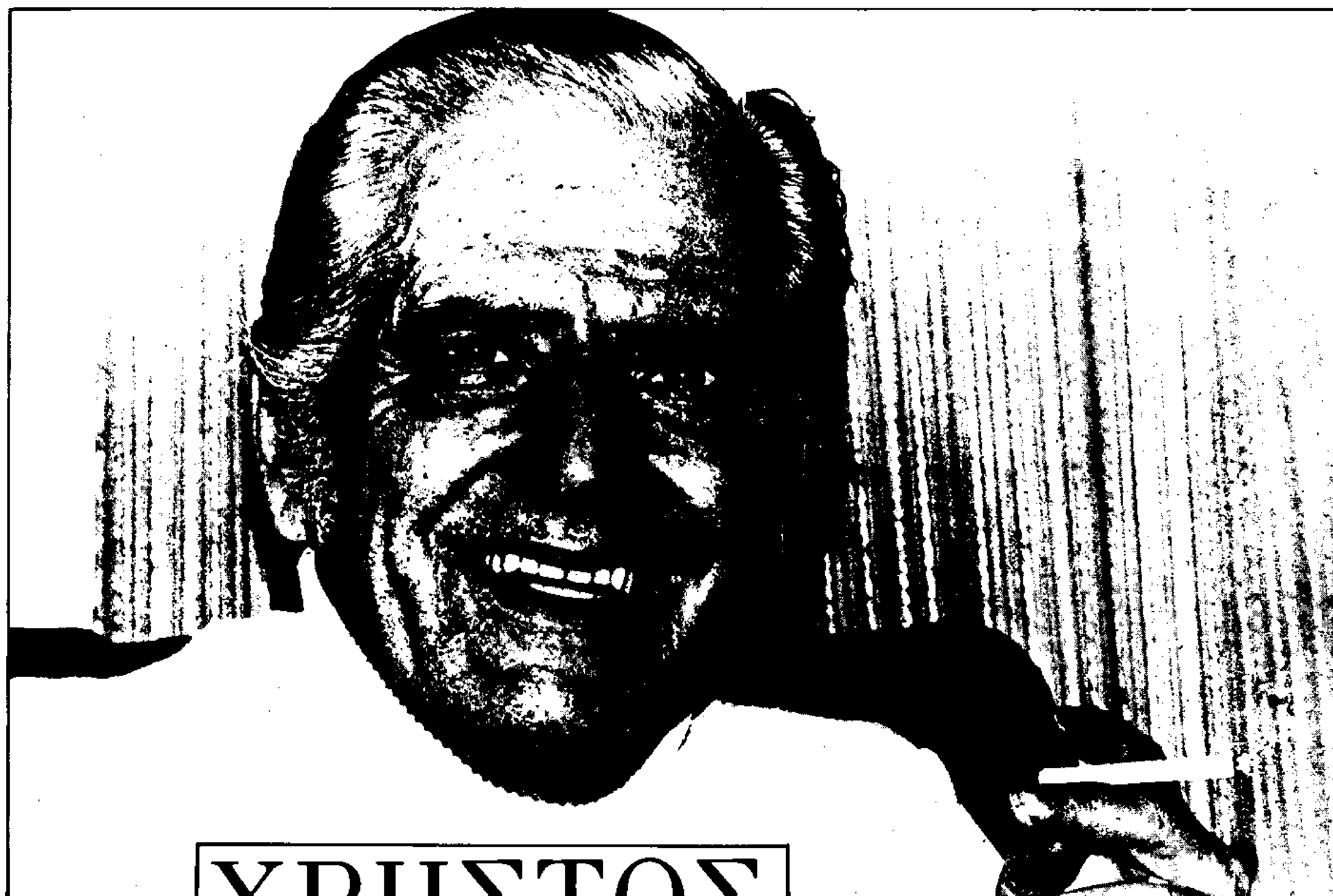
Μάλλον φασισμός του στυλ «εγώ και κανένας άλλος» είναι αυτή η νοοτροπία που εκτός από την ιδεολογία του ανθρώπου δείχνει και την υποκρισία του, αφού πριν ακόμα ξεκινήσει την επιδοτούμενη περιοδεία του, η ΕΡΤ έχει αναγγείλει τη ζωντανή κάλυψη ΤΡΙΩΝ συναυλιών του μέσα στο δεύτερο 15ήμερο του Αυγούστου.

Μια από τους Βράχους, το Κάντο Χενεράλ απ' το Λυκαβηττό και την Γ' Συμφωνία από το Ηρώδειο. Και εννοείται επί πληρωμή.

Φαίνεται ότι ο μαέστρος είναι της άποψης ότι όσο πιο αρπαχτικός, προκλητικός και θρασύς είναι κανείς τόσο πιο μπροστά πάει. Άδικο έχει ο άνθρωπος;

Μπορεί ορισμένοι του ΠΑΣΟΚ να αποχώρησαν απ' τη συναυλία της Κέρκυρας, αλλά δεν θα βρεθούν και άλλοι που θα του ζητήσουν και συγνώμη;

«Ν»

(Φωτ. Στ. Ελληνιάδης)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

*ΑΠΟΨΕ ΦΙΛΑ ΜΕ...
ΤΙ ΟΜΟΡΦΗ ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ ΟΤΑΝ ΚΛΑΙΣ...
ΤΕΤΟΙΑ ΚΟΥΚΛΑ ΚΑΙ ΤΣΑΧΠΙΝΑ...
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΟΥ ΜΕΓΑΛΗ ΦΤΩΧΟΜΑΝΑ...
ΕΓΩ ΜΕ ΤΗΝ ΑΞΙΑ ΜΟΥ...
ΣΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΙ...
ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΝΟΧΗ...*

Ο Χρήστος Κολοκοτρώνης είναι ένα από τα σημαντικότερα πρόσωπα μέσα στο χώρο του λαϊκού τραγουδιού στη δεκαετία 1950-1960. Ο σπουδαιότερος (μαζί με τον Κώστα Βίρβο) στιχουργός της εποχής του, όχι μόνο έγραψε εκατοντάδες τραγούδια που έγιναν επιτυχίες, αλλά έπαιξε ενεργό ρόλο μέσα στον κλειστό ακόμη τότε κόσμο του ρεμπέτι-

κου τραγουδιού, που βρισκόταν στη στιγμή των μεγάλων του διαφοροποιήσεων.

Τα τραγούδια του Κολοκοτρώνη, μπορούμε σήμερα να διακρίνουμε ότι ήταν και είναι αληθινά τραγούδια, με στίχους που δεν προσπαθούν να είναι «ποιητικοί», με γλώσσα ατόφια και με θέματα παρμένα από τη ζωή μέσα στην οποία ο ίδιος ζούσε.

Συμμετέχει κι ο αδελφός του Χρήστου, Θόδωρος.

ΝΤΕΦΙ: Να μου πεις και για την καταγωγή σου, που γεννήθηκες, για τους γονείς σου, από κάπου να ξεκινήσουμε...

Χ. ΚΟΛ.: Γεννήθηκα το 1924 στην Αθήνα, στο Δημοτικό Μαιευτήριο. Μένουμε στην Καλλιθέα.

Όταν ήμουν μικρός, η μητέρα μου χώρισε απ' τον πατέρα μου και πήγε στα Τρίκαλα· πήρε κι εμένα μαζί και με βάπτισε εκεί. Κι έτσι είμαι βαφτισμένος και εγγεγραμμένος στα Τρίκαλα, σ' ένα χωριό, στη Γλυκομηλιά της Καλαμπάκας. Ο πατέρας μου ήταν ασφαλιστής, ήταν κι ιδρυτής του Σωματείου των Μεσιτών Αστικών Συμβάσεων, αυτός το ίδρυσε επί Ελευθερίου Βενιζέλου. Ήταν στο Επιτελείο του Βενιζέλου, στους προσωπικούς του φίλους, στέλεχος. Η καταγωγή του παππού μου ήταν απ' την Πελοπόννησο, τους Κολοκοτρωναίους. Πλην όμως ο παππούς αυτός πήγε στην Κύπρο και παντρεύτηκε εκεί με Κύπρια κι ο πατέρας μου γεννήθηκε στην Κύπρο. Ήρθε εδώ με τους μακεδονομάχους, ιστορία ολόκληρη, έκανε αξιωματικός, έπειτα έγινε ασφαλιστής, ίδρυσε το Σωματείο και ήταν μεσίτης και ασφαλιστής, έξω στη Θεμιστοκλέους, στο μέγαρο του Παρνασσού. Γιώργο τον λέγανε. Ο παππούς Χρήστος.

Η μητέρα μου ήτανε βλάχα. Κουτσόβλαχα από πατέρα κι από μάνα. Η μητέρα της ήτανε Ρουμανόβλαχα, η γιαγιά μου δηλαδή, ο παππούς ήτανε απ' τη Γλυκομηλιά και τον είχε βαπτίσει ο Καταραχιάς της Καλαμπάκας. Τι ήτανε αυτός δεν ξέρω.

ΝΤΕΦΙ: Εσύ έμενες εκεί από κάτω;

Χ. ΚΟΛ.: Εκεί-εδώ, εκεί-εδώ, αυτή η δουλειά γινότανε. Και σαν μαθητής, το χειμώνα ήμουν εδώ, το Καλοκαίρι πήγαινα στη μάνα μου. Πήγα κι εκεί σχολείο, μετά το ημιγυμνάσιο όμως της Καλαμπάκας ήρθα εδώ στο Γυμνάσιο Καλλιθέας κι εδώ τελείωσα. Πηγαينوερχόμουν.

Στο χωριό μιλούσανε Βλάχικα, όλο το χωριό. Η μάνα μου, μιλούσε απταιστώως και τη ρουμάνικη γλώσσα, γιατί είχε πάει στο Βουκουρέστι που είχε ένα θείο, καθηγητής Γαλλικών, και πήγε κάνα δυο χρονιές και σχολείο εκεί. Μετά ήρθε αυτός σε μια Ρουμάνικη Σχολή που υπήρχε και νομίζω ότι υπάρχει ακόμα στην Ήπειρο, στο Τσοτίλι, κάπως έτσι.

Η μάνα μου δεν δούλευε γιατί ήταν εύπορη. Οι δικοί της ασχολιόντουσαν με την κτηνοτροφία. Μισο-τσιφλικάδες. Ένα χωριό ολόκληρο και ένα άλλο έξω απ' την Καλαμπάκα, το Ντεγκίστα, Αμάραντος τώρα. Κάτω Περλιάγκο ονομαζόταν η Γλυκομηλιά. Είχανε πολλά γιδοπρόβατα, γελάδια, χτήματα...

ΝΤΕΦΙ: Με τα τραγούδια πως μπλέχτηκες;

Χ. ΚΟΛ.: Από μικρός έγραφα ποιήματα. Μου άρεσαν. Μάλιστα τότε σε μια εφημερίδα, την «Αναγέννηση» των Τρικάλων, κάθε τόσο είχα μια στήλη δικιά μου, στη «Θεσσαλία» του Βόλου, στον «Εθνικό Παλμό»... στη δεύτερα Γυμνασίου. '36-37. Επί Μεταξά. Μετά ήρθα στο Γυμνάσιο Καλλιθέας, μετά κηρύχτηκε ο πόλεμος, μετά έφυγα και πήγα ξανά στου Ροζάκη έξω από τα Τρίκαλα, κι εκεί τελείωσα, εφ ολοκλήρου της ύλης.

ΝΤΕΦΙ: Έγραφε μόνο στίχους, αλλά δεν είχες μπλεχτεί ακόμα με το τραγούδι.

Χ. ΚΟΛ.: Όχι. Επηρεάστηκα απ' τα τραγούδια του Τσιτσάνη γύρω στα 1939-40, μου άρεσαν, έφαγα και μια αποβολή.

ΝΤΕΦΙ: Που τ' άκουγες;

Χ. ΚΟΛ.: Σε ταβέρνες, σε δισκάδικα, σπίτι είχαμε πάντα γραμμόφωνο και πλάκες.

ΝΤΕΦΙ: Ποιανών πλάκες;

Χ. ΚΟΛ.: Τσιτσάνη, Μάρκο, ως επί το πλείστον, Τσιτσάνη. Ελαφρά, τανγκό, βάλς, μαντολίνα. Τα ξένα δεν του άρεσαν.

Μετά με το ξεφύτρωμα που έκανε ο Χιώτης τους κάλυψε όλους, απ' την πρώτη μέρα που ηχογράφησε. Το χρήμα δεν το λογαριάζω, Εσύ είσαι η αιτία που υποφέρω, Ο πασατέμπος, Γιατί στα μάτια με κοιτάς...

ΝΤΕΦΙ: Πριν ασχοληθείς με τα τραγούδια έκανες άλλη δουλειά;

Χ. ΚΟΛ.: Καμμία. Τελείωσα το Γυμνάσιο, τη θητεία μου...

ΝΤΕΦΙ: Που υπηρετήσες;

Χ. ΚΟΛ.: Στη Χωροφυλακή.

ΝΤΕΦΙ: Πόσα χρόνια;

Χ. ΚΟΛ.: 6 χρόνια. Απολύθηκα το 1948. Το '49 μου φέρανε ένα διορισμό για την Αγροτική Τρά-

1949. Από το γλέντι του Κουράκου στην ταβέρνα του Τζίμη στο Π. Φάληρο. Με την κιθάρα και το καπέλο ο Τατασόπουλος (με τη φιλενάδα του), με την φαλακρίτσα ο Πετσάς (συν τη σύζυγο του), με το μπουζούκι ο Θόδωρος Κολοκοτρώνης, με τη Σέβη τη χορεύτρια δίπλα του γυρτός πάνω στην κιθάρα ο Χιώτης. Στην άκρη ο Χρήστος ο Κολοκοτρώνης. Επί πλέον μια όμορφη κοπέλα αγνώστων στοιχείων.

πεζα, θα γινόμεουν μεσίτης αστικών συμβάσεων, γιατί είχα το δικαίωμα απ' τον πατέρα μου, είχα και τα προσόντα, αλλά δεν ασχολήθηκα καθόλου, δεν μ' ενδιέφερε.

ΝΤΕΦΙ: Και πως έμπλεξες με τα τραγούδια;

Χ. ΚΟΛ.: Με το Χιώτη.

ΝΤΕΦΙ: Πως τον γνώρισες;

Χ. ΚΟΛ.: Είχα ένα φίλο στην Καλλιθέα, τον Κουρογιάννη το συγχωρεμένο· τότε εγώ πήγαινα στο Μαυρέα επανειλημμένως, του έλεγα γράφω κάτι γύρω απ' το θέατρο. Ήτανε πρωταγωνιστές τότε ο Κυριάκος ο Μαυρέας, παρίστανε τη Σμυρνιά και ό,τι έγραφα γύρω απ' το θέατρο του το πήγαινα, μανία γύρω απ' αυτά. Μου λέει λοιπόν ο Κουρογιάννης, τι σε νοιάζει εσένα τον ξέρω εγώ το Μαυρέα, αυτοί ήτανε συνδικάτο, κατάλαβες;

Με παίρνει και πάμε στο Περοκέ, στο θέατρο του Σαμαρτζή, '48, βρίσκουμε το Μαυρέα και κλείνουμε ραντεβού, απόψε θα πάμε στου Χιώτη, και πάμε στο Πίγκαλς, Πατησίων, έπαιζε ο Χιώτης εκεί τότε. Εκεί γνώρισα το Χιώτη.

Μετά ο Χιώτης ήρθε απ' το γραφείο μας, δούλευε ο Θόδωρος και ο Σώτος, και επειδή γνωριστήκαμε ήθελε να νοικιάσει μια γκαρσονιέρα, προτού να παντρευτεί με τη Ζωή τη... Ήρθε λοιπόν εκεί, του δώσαμε κι ένα διαμέρισμα, δεν του πήραμε και λεφτά, μας άφησε δυο τρεις λίρες, πήρε την κιθάρα, μαζευτήκαν δικηγόροι, συμβολαιογρά-

δωρος Κολοκοτρώνης, με τη Σέβη τη χορεύτρια δίπλα του γυρτός πάνω στην κιθάρα ο Χιώτης. Στην άκρη ο Χρήστος ο Κολοκοτρώνης. Επί πλέον μια όμορφη κοπέλα αγνώστων στοιχείων.

φοι, όλος ο κόσμος...

Κλείσαμε ένα ραντεβού, είχε μια γιορτή ο Κουράκος ο Γιάννης, αστυνομικός διευθυντής της Αγορανομίας και καθηγητής του Λιμενικού Σώματος, φυσιογνωμία. Παίρνουμε λοιπόν το Χιώτη, τον Τατασόπουλο...

Θ. ΚΟΛ.: Ο Κουράκος ήρθε να μας πάρει με μια βάρκα απ' τις Τζιτζιφιές για να βγούμε στο Παλαιό Φάληρο και ο Χιώτης φοβότανε να μπει στη βάρκα, μήπως πνιγεί και τέτοια...

Χ. ΚΟΛ.: Και χάλασε κι η βάρκα (γέλια). Πήγαμε λοιπόν στο σπίτι του Κουράκου και μετά σε μια ταβέρνα που είχε νοικιάσει για τη γιορτή του, στου Τζίμη στο Φλοίσβο, είχαν μαζευτεί και μαθητές του Λιμενικού Σώματος...

Θ. ΚΟΛ.: Εν τω μεταξύ ο Χιώτης κουβάλαγε μια τσάντα κι έλεγε αυτή είναι η μεγάλη έκπληξη, τότε λεγε και το ξανάλεγε και κάποια στιγμή λέει ΤΩΡΑ η μεγάλη έκπληξη και σκύβει κάτω απ' το τραπέζι για να την ανοίξει και βλέπει νάχουν μαζευτεί οι γάτες και να του τρώνε τα ψάρια που-χε φέρει για έκπληξη!

Και μια άλλη πλάκα το ίδιο βράδυ ήταν που καθόταν ένας σε μια γωνιά, κάποιας ηλικίας με μια μικρή και δεν έπαιρνε χαμπάρι που οι άλλοι παίζανε και τραγουδούσανε, οπότε σηκώνεται ο Χιώτης μ' ένα πιατάκι και τον πλησιάζει σαν να τούλεγε ό,τι έχετε ευχαρίστηση!

Ήταν μεγάλος καλαμπουρτζής ο Χιώτης.

Χ. ΚΟΛ.: Κάναμε παρέα με το Χιώτη, γίναμε κολλητοί, εργάτανε στο γραφείο, κι έτσι γεννήθηκε το *Πλουσιόπαιδο*. Του λέω του Χιώτη έχω ένα τραγουδάκι, έτοιμο, στίχοι-μουσική, πέρασε το στην εταιρεία.

Γράψαμε λοιπόν το *Πλουσιόπαιδο*, στο οποίο φαίνεται κι ο Χιώτης, που απλώς έπαιξε μπουζούκι γιατί ο άνθρωπος αυτός ενήργησε, έκανε και μια εισαγωγή.

ΝΤΕΦΙ: Εσύ δεν μπορούσες να πας μόνος σου σε εταιρία;

Χ. ΚΟΛ.: Ήταν δύσκολα, χωρίς γνωριμία που να πας.

Θ. ΚΟΛ.: Μ' αυτό το τραγούδι έγινε κάποια επανάσταση στο στυλ, νομίζω...

Χ. ΚΟΛ.: Ναι, ξέφυγε το τραγούδι απ' το τεκετζιδικο, το παληό το στυλ, το χασικλίδικο. Ήταν ζεϊμπέκικο, αλλά το κάτι άλλο. Αποτέλεσε σταθμό στο λαϊκό τραγούδι, στην ποιότητα.

Θ. ΚΟΛ.: Όταν τόπαιξε ο Χιώτης στις Τζιτζιφιές πριν το βγάλει σε δίσκο, χάλασε ο κόσμος.

ΝΤΕΦΙ: Τότε δρούσαν τόσοι και τόσοι μεγάλοι του λαϊκού τραγουδιού. Δεν είχες παρτίδες μαζί τους;

Χ. ΚΟΛ.: Είχα γνωριμία μ' όλους αυτούς, με τον Τσιτσάνη, τον Παπαϊωάννου, με τον Τατασόπουλο, το Λάυκα...

ΝΤΕΦΙ: Από που τους γνώριζες;

Χ. ΚΟΛ.: Πήγαινα στα μαγαζιά. Είχα γνωρίσει τον Τατασόπουλο και γράφω το *Έλα σήκω χόρεψε το, το κορμί σου λίγισε το*, γράφω μετά το *Ποτέ τη μάνα μην πικραίνεις* κι άλλο ένα που δεν το θυμάμαι. Και τα 4 που έγραψα κάνανε μπάμ, σουξέ μεγάλα!

ΝΤΕΦΙ: Αρχίσεις να δίνεις σ' όλους τραγούδια;

Χ. ΚΟΛ.: Όχι. Εγώ είχα συμφωνία με την Κολούμπια να κάνω ένα δίσκο κάθε μήνα στη μερίδα μου. Στίχοι-μουσική. Όταν θέλανε άλλοι τη συνεργασία μου τους έδινα. Κι έτσι μεγάλωσε το κύκλωμα. Κι έτσι έγιναν τα 2.000 τραγούδια σε 30—35 χρόνια. Και με Τσιτσάνη και με Παπαϊωάννου και με Χιώτη, Δερβενιώτη, με όλους τους συνθέτες.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΕ ΑΛΛΟ ΟΝΟΜΑ!

ΝΤΕΦΙ: Έχεις δώσει και τραγούδια που δεν έχει μπει τ' όνομά σου;

Χ. ΚΟΛ.: Αυτό είναι άλλο θέμα, άστο. Αυτό δεν θα το θίξουμε. Δεν κάνει. Έχω δώσει και μεγάλα σουξέ, αλλά δεν παίζει ρόλο. Τα 'δωσα τα 'δωσα. Τέρμα, τελείωσε. Το Ρούτσο θα παραστήσουμε τώρα; Αυτά λέει και δεν έχει δώσει. Τουλάχιστον νάχε δώσει, τσιμέντο να γινότανε!

ΝΤΕΦΙ: Γιατί δε θες να μου πεις σε ποιούς έχεις δώσει χωρίς να φαίνεσαι;

Χ. ΚΟΛ.: Κύτταξε, θέλω να το κρατήσω αυτό.

ΝΤΕΦΙ: Για την ιστορία έχει σημασία αυτό!

Χ. ΚΟΛ.: Για την ιστορία δεν παίζει κανένα ρόλο. Έχω τόσες επιτυχίες που φτάνουν και περισσεύουν να πάρουν και τα μισά οι υπόλοιποι!

Αν τα μετρήσουμε τα σουξέ τα δικά μου είναι πολλά περισσότερα από των άλλων, γιατί συνεργάζομουν με όλους.

Πάντως να σου πω. Ότι είμαι κι ο πρώτος στιχουργός που έθεσα σαν όρο να μου βάλουν το όνομα μου πάνω στο δίσκο; Δεν το έβαζαν, μόνο στο Ευρωπαϊκό τραγούδι το έβαζαν. Οι ευρωπαϊσταί το έβαζαν. Το όνομα, τα ποσοστά κανονικά. Με το Λυκούργο Μαρκέα και τους άλλους. Αυτοί ήταν διαφορετικοί, ενώ οι λαϊκοί ήταν ό,τι αρπάζουνε. Απ' τους γνωστούς λαϊκούς που ζούνε και που πεθάνανε πολλοί δεν γράψανε τραγούδια, από δω παίρνανε, από κει παίρνανε και επειδή είχαν τα μέσα, την Κολούμπια και την Οντέον, βάζανε τ' όνομά τους και ή πληρώνανε το στίχο ή δίνανε ένα ποσοστό, αλλά χωρίς να φαίνεσαι στο δίσκο!

ΝΤΕΦΙ: Αυτό γινόταν κυρίως με το στίχο ή και με τη μουσική;

Χ. ΚΟΛ.: Ως επί το πλείστον με το στίχο.

ΝΤΕΦΙ: Άνθρωποι, π.χ. σαν τον Καραπατάκη δεν έγραφαν τραγούδια χωρίς να φαίνονται πουθενά;

Χ. ΚΟΛ.: Ο Καραπατάκης και ο Χρυσίνης. Αυτοί οι δυο είχαν μεγάλη παραγωγή. Πολλά τραγούδια, αλλά ήταν τόσο κουτοί οι άνθρωποι...

ΝΤΕΦΙ: Τι μπορούσαν να κάνουν;

Χ. ΚΟΛ.: Να μη τους δώσουν! Και να κυττάξουν μ' ένα τρόπο να μπουν σε μια εταιρία για να κάνουν τη δουλειά τους.

ΝΤΕΦΙ: Παίρναν τίποτα λεφτά; Ψιχουλα...

Χ. ΚΟΛ.: Ασφαλώς.

ΝΤΕΦΙ: Αυτό το θέμα έχει τρομερό ενδιαφέρον. Μπορεί εσύ να μη θέλεις να θίξεις, αλλά εσύ είσαι ήδη γνωστός, ενώ οι άλλοι μένουν αφανείς όπως ο Καραπατάκης που τον ξέρουν μόνο οι άνθρωποι του επαγγέλματος.

Χ. ΚΟΛ.: Εγώ έκανα ορισμένα τραγούδια μαζί του κι έβαλα τ' όνομά του. Βασίλης Καραπατάκης. Δεν τον έχει βάλει κανένας! Εγώ το έβαλα.

ΝΤΕΦΙ: Ποιοί άλλοι έδιναν τραγούδια χωρίς να φαίνονται;

Χ. ΚΟΛ.: Από στίχους, ο καθένας είχε τις πηγές του. Είχε κάποιον που τούδινε. Από μουσικές βασικά ο Χρυσίνης κι ο Καραπατάκης, πολλά τραγούδια.

ΝΤΕΦΙ: Εσύ όλα αυτά τα χρόνια ζούσες απ' τα τραγούδια; Τι άλλες δουλειές έκανες; Τραγουδάγες;

Χ. ΚΟΛ.: Τίποτα. Δεν τραγουδάγα. Τους κορόιδευα. Τα ζητιανόξυλα τους έλεγα.

Επέμενε ο Χιώτης να τραγουδήσω.

ΝΤΕΦΙ: Επαιζες κανένα όργανο;

Χ. ΚΟΛ.: Όχι.

ΝΤΕΦΙ: Και με τα μαγαζιά πότε ασχολήθηκες;

Χ. ΚΟΛ.: Το '58. Έκανα ένα μαγαζί, ένα συγκρότημα. ΑΠΟΨΕ ΦΙΛΑ ΜΕ λεγόταν. Στην Ιερά Οδό, στα Κουνέλια. Είχα τον Καραπατάκη, το Στράτο, τον Ορφέα, το Ζαφειρόπουλο...

ΝΤΕΦΙ: Με τι ρεπερτόριο;

Χ. ΚΟΛ.: Ρεμπέτικα. Μετά πήγα πιο κάτω στην

Στον ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ: Από αριστερά: Ρίτα Σακελλαρίου, Θόδωρος Δερβενιώτης, άγνωστος, Στέλιος Καζαντζίδης - Καίτη Γκρέυ (αγάπες!) Χρήστος Κολοκοτρώνης.

Κονδύλης (είχε «Τ' Αστέρια» στην Κοκκινιά), Ρένα Ντάλμα και μια φίλη. Έτος 1961.

Ιερά Οδό, στο Αιγάλεω. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ. Εκεί είχα το Ζαμπέτα, τη Ρίτα Σακελλαρίου, το Μπιθικώτση, τον Αναγνωστάκη, τη Σίρλεϋ. Μπουζούκια ο Ζαμπέτας κι ο Μπιθικώτσης, τραγουδούσαν κιόλας. Βασικοί τραγουδιστές ήταν ο Πέτρος, ο Αναγνωστάκης. Ήταν κι ο Άκης Πάνου μαζί μου τότε. Στο πάλκο έπαιζε μπουζούκι.

ΝΤΕΦΙ: Ποιά άλλα μαγαζιά υπήρχανε τότε;

Χ. ΚΟΛ.: Του Χειλά ήτανε αξιόλογο μαγαζί. Δούλευε ο Τσιτσάνης, ο Παπαϊωάννου, μεγάλο μαγαζί.

ΝΤΕΦΙ: Του Βρανά;

Χ. ΚΟΛ.: Ήτανε απέναντι ακριβώς απ' το δικό μου.

ΝΤΕΦΙ: Εκεί δούλευε ο Μάρκος;

Χ. ΚΟΛ.: Αργά, το '60-61. Δεν πατούσε φυγή μέσα.

ΝΤΕΦΙ: Γιατί; Είχανε αλλάξει τα γούστα;

Χ. ΚΟΛ.: Τους παληούς δεν τους θέλανε καθόλου. Κανέναν.

ΝΤΕΦΙ: Οι δίσκοι τους δεν πουλάγανε;

Χ. ΚΟΛ.: Μικροπράγματα 5-6.000.

Το '64 πήρα το Στράτο στα «Εφημερώματα» που δούλευα, για ένα μεροκάματο, κι έβγαине κι έλεγε 5-6 τραγουδάκια.

Το '58-59-60 μεσουρανούσε ο Καζαντζίδης. Ο Μπιθικώτσης, ο Ζαμπέτας, ο Χιώτης πάντα, ο Γαβαλάς.

Στο ΑΠΟΨΕ ΦΙΛΑ ΜΕ εγώ πρωτοπήρα και

τον Αγγελόπουλο. Αυτός έλεγε τραγούδια απ' τις ινδικές ταινίες, πως τη λένε αυτή την ηθοποιό... τη Ναργκίς...

Πήγαινε αυτός, πιτσιρικάς τότε, κασελάκι είχε, στα σινεμά, άραζε μέσα και ξεσήκωνε τα τραγούδια.

ΝΤΕΦΙ: Τι μεροκάματα παίρναν οι τραγουδιστές τότε;

Χ. ΚΟΛ.: Το '58; Γύρω στις 150 δραχμές, ούτε. Ο Καζαντζίδης έπαιρνε πιο πολλά. Όλοι οι άλλοι είχανε χαρτούρα! Δεν τους ένοιαζε το μεροκάματο. Πετούσανε τις χρυσές λίρες* κι άκουγες «ταν» τη λίρα! Με τη σκούπα μαζεύανε οι σερβιτόροι τα 50άρικα και τα 100στάρικα!

ΝΤΕΦΙ: Πως έγραφες τα τραγούδια; Τι σ' ερέθιζε;

Χ. ΚΟΛ.: Όπως ένοιωθα εγώ. Με το *Τι όμορφη που είσαι όταν κλαίς*, τι λές; Εξυμνείς μια γυναίκα. Πάντως τα τραγούδια μου ήτανε εγωϊστικά, ανδρικά, γνήσια, ποτέ δεν έκλαψα για τη γυναίκα, το αν θες να δεις ποιος είμαι εγώ και τι αξία έχω, όλα... τον εξυψώνουν τον άντρα.

ΝΤΕΦΙ: Ωραία όμως την αντιμετώπιζες τη γυναίκα...

Χ. ΚΟΛ.: Δεν κλχίω, ούτε την παρακαλώ, λυπήσουμε, συγχώρεσε με, μ' αυτά «πέφτει» ο άντρας...

* Η χρυσή λίρα είχε τότε 135 δραχμές.

ΝΤΕΦΙ: Έγραψες τραγούδια για συγκεκριμένες γυναίκες;

Χ. ΚΟΛ.: Ναι.

ΝΤΕΦΙ: Πες μου ένα!

Χ. ΚΟΛ.: Το 'Ελα, σήκω χόρεψε το, το κορμί σου λύγισε το.

ΝΤΕΦΙ: Για ποιά τόγραψες!

Χ. ΚΟΛ.: Χόρευε ωραία, πολύ ωραία!

ΝΤΕΦΙ: Πως τη λένε;

Χ. ΚΟΛ.: Ε, άσε γιατί υπάρχει κιόλας και...

ΝΤΕΦΙ: Κακό είναι;

Χ. ΚΟΛ.: Παντρεύτηκε η κοπέλα, τώρα...

ΝΤΕΦΙ: Εντάξει, αλλά έχουνε περάσει 30 χρόνια από τότε!

Χ. ΚΟΛ.: Δεν κάνει!

ΝΤΕΦΙ: Την κολακεύει μια γυναίκα να της έχεις γράψει τέτοιο τραγούδι.

Χ. ΚΟΛ.: Για να της γράψω τραγούδι πάει να πει ότι την είχα και γκόμενα. Έτσι δεν είναι; Γράφεις έτσι στα καλά καθούμενα;

ΝΤΕΦΙ: Θα γίνει λοιπόν παρεξήγηση μετά από 30 χρόνια;

Χ. ΚΟΛ.: Πως.

ΝΤΕΦΙ: Πες μου για μια άλλη περίπτωση που δεν κωλύεται να μου πεις!

Χ. ΚΟΛ.: Αυτή που σου είπα χόρευε τσιφτετέλι, στο μαγαζί μου και χαλούσε ο κόσμος, λες κι ήταν καμμιά χορεύτρια...

ΝΤΕΦΙ: Πόσο χρονώ ήταν;

Χ. ΚΟΛ.: Ήταν τότε 16! Πιτσιρίκα.

ΝΤΕΦΙ: Τ' άλλα, για την κοινωνία, πως σουρχότανε και τα 'γραφες; Εσύ τι παράπονο είχες απ' την κοινωνία;

Χ. ΚΟΛ.: Κι εγώ είχα παράπονο.

Πρώτα-πρώτα γράφαμε τραγούδια και δεν μπορούσαμε να τα περάσουμε απ' τη λογοκρισία. Αυτό δεν σου λέει πολλά; Δεν τα περνούσανε! Λέγανε «ανήθικο περιεχόμενο», «αντιθρησκευτικό περιεχόμενο», «αντεθνικό περιεχόμενο». Ήθελες να γράψεις για φυλακή σου έλεγαν όχι. Είχα ένα τραγούδι απ' έξω απ' τις φυλακές κλαίγανε μανούλες κι αδερφές, αμέσως είπαν ότι αυτό εξυμνεί τη Μακρόνησο ή εξυμνεί τους κατάδικους, τους κακοποιούς.

ΝΤΕΦΙ: Αυτά που δεν μπορούσατε να τα βγάλετε σέ δίσκο τα παίζατε στο μαγαζί; Ή χαθήκανε;

Χ. ΚΟΛ.: Χαθήκανε, πάνε αυτά. Εγώ τότε με τον Κάρυλ Τσέσμαν, θυμάσαι, είχα κάνει ένα τραγούδι πολύ ωραίο, προτού να τον εκτελέσουν. Μου το κόψανε. Κι άλλα πολλά. Τουλάχιστον 100 δικά μου! Κι αυτό που έχει πει η Πόλυ Πάνου στις αμαρτίας το στρατί εγώ κι αν περπατάω... που λέει ειρωνικά ...κυρίες μου δέστε την κοινωνία, το κρίνανε σαν αντικοινωνικό, ανήθικο κι αν δεν πήγαινα στον Παπασπύρου —ήτανε τότε πρόεδρος της Βουλής ή κάτι τέτοιο και τον είχα γνωρίσει σε μια ταβέρνα που έτρωγε στη Θεμιστοκλέους, εκεί ερχότανε κι ο Λογοθετίδης, η Λιβυκού, κάναμε τότε παρέα με το Βαγγέλη τον Κανελλίδη —δεν θα 'βγαινε. Του λέω λοιπόν, κάνε μου τη χάρη και κείνος το τακτοποίησε. Η μεγαλύτερη επιτυχία που έχει γίνει σε δίσκους είναι αυτό! Έκανε πάνω από 100.000 μικρά!

ΝΤΕΦΙ: Την κοινωνία πως την έβλεπες εσύ;

Χ. ΚΟΛ.: Σαν την πραγματικότητα...

Θ. ΚΟΛ.: Να σου πω εγώ που τον ξέρω καλά το Χρήστο. Ο Χρήστος ήταν πάρα πολύ ευαίσθητος άνθρωπος και όποιον έβλεπε δυστυχή, οτιδήποτε συνέβαινε στο μαγαζί ή αλλού και το έβλεπε, βοηθούσε.

Και ζούσε το ίδιο το δράμα του ανθρώπου αυτού.

Χ. ΚΟΛ.: Δεν κρατούσα πάνω μου λεφτά ποτέ. Τα μοίραζα, γιατί έπαιρνα πολλά λεφτά. Κι απ' τα κέντρα κι απ' τους δίσκους.

Θ. ΚΟΛ.: Είχε χίλιες κι έλεγε πεντακόσιες εσύ, πεντακόσιες εγώ.

ΝΤΕΦΙ: Πως ήταν εκείνα τα χρόνια οι σχέσεις σας με τους τραγουδιστές;

Χ. ΚΟΛ.: Είχαμε κάποια άλλη επαφή. Υπήρχε κάποια σύμπνοια. Τότε πειθαρχούσανε αυτοί στην κουβέντα του συνθέτη, γιατί πιστεύανε, απ' τον

καλύτερο, ας πιάσουμε τον Καζαντζίδη ο οποίος ήταν, είναι και θα είναι ο μεγάλος, ότι το καλό τραγούδι κάνει τον τραγουδιστή. Ακόμα και φάλτσοι τραγουδιστές όταν τύχει και πουν ένα σουξέ, αρέσουν στον κόσμο!

ΝΤΕΦΙ: Τότε όμως είχαμε το φαινόμενο τραγουδιστές να παίρνουν τραγούδια αλλονών και να τα βγάζουν με τ' όνομά τους.

Χ. ΚΟΛ.: Σήμερα γίνονται χειρότερα! Και τότε βέβαια. Έλεγε ο Στράτος στον Τσιτσάνη ότι άμα δεν βάλεις τ' όνομά μου στην Καλαμπακιώτισσα για να παίρνω κι εγώ ποσοστά δεν το λέω! Αλήθεια.

Κι εγώ είχα τέτοιες περιπτώσεις. Δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά.

Τώρα οι τραγουδιστές δεν έχουν ανάγκη απ' τους συνθέτες. Συνθέσεις έχουνε όσες θέλουνε. Οι μαγνητοταινίες και οι δίσκοι όλου του κόσμου είναι στη διάθεσή τους κι έχουν όσες μουσικές θέλουν, ξενόφερτες. Γι αυτό σήμερα παρατηρείται και το φαινόμενο ότι απ' όλα τα τραγούδια που λένε οι μεγάλοι τραγουδιστές κανένα δεν μυρίζει Ελλάδα! Εκτός από σπάνιες περιπτώσεις. Γι αυτό ξεφύγανε κι απ' το ύφος το λαϊκό. Ούτε πρόκειται να επανέλθουν στις ρίζες. Οι στίχοι τους δε δεν λένε τίποτα, εκτός από τους ποιητές που χρησιμοποίησαν.

Το μεν στιχουργό τον έχουν αλλάξει με το στιχοπλόκο, που παίρνει το μέτρο, λέει τα-τα-τα-τα-τα και γράφει κι έχουμε τραγούδια δίχως ομοιοκαταληξία, δίχως ρίμα. Λαϊκός στίχος δίχως ομοιοκαταληξία είναι τόσο άσχημο. Δεύτερον, δεν υπάρχει ποιητική σύνδεση και ποιητική συνοχή. Η χασμωδία χαλάει τον κόσμο, α-α-α-α-α, ε-ε, ο-ο...! Παρατονισμός, στην Αίγυπτο μια βράδια πληγώθηκε μια κάρδια! Ένα άλλο που άκουσα φοβαμαί, φοβάμαι βρε άνθρωπε, τι φοβαμαί! Γιατί ο στιχουργός γράφει κάτι πάνω σ' ένα μέτρο που είναι παράτονο!

ΝΤΕΦΙ: Εκείνα τα χρόνια όμως δεν πέρανε στα ινδικά;

Χ. ΚΟΛ.: Καλά, με τα ινδικά έγινε ρεμούλα μεγάλη, απ' του τυμβωρύχους του λαϊκού τραγουδιού.

Δεν λέω για την επίδραση του ανατολίτικου τραγουδιού. Κι ο Τσιτσάνης έγραφε εμπνευσμένος από κει, τη Ζαΐρα, Νύχτες Μαγικές κ.α., είναι όμως δικά του τραγούδια και πολύ ωραία.

Κάνω κι εγώ ένα ανατολίτικο τραγούδι, αλλά το κάνω με τον τρόπο μου. Δεν θα πάρω τη μουσική απ' τον Ζεχί Μουρέν. Αυτοί τα πήραν απόφια, βάλαν στιχάκια πάνω και τα κυκλοφορούνε. Για την κλοπή λέω. Τώρα έχει παραμεγαλώσει το πράγμα. Πιάσαν και την Τουρκία και τις Ινδίες και την Αραπιά και την Ιταλία και τα Σπανιόλικα... Χαλάει ο κόσμος. Και το δημοτικό τραγούδι το κάναν Τουρκογύφτικο. Αμανέδες στο τσάμικο!

ΝΤΕΦΙ: Αυτό σ' ένα βαθμό ήταν φυσικό. Απ' τη στιγμή που το χωριό κατέβηκε στην πόλη θάβγαине κάτι υπερδεμένο. Ο άνθρωπος αυτός ακούει πια απ' όλα, δεν είναι ίδιος με τον άνθρωπο του χωριού του 1935.

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ «ΧΑΜΕΝΑ»!

Χ. ΚΟΛ.: Εντάξει. Το θέμα όμως είναι ότι καταλυστέψανε τις ξένες μουσικές και χαλάσανε τις ελληνικές. Και οι πιο μεγάλες εταιρίες, η Columbia που λέγεται Ι-Εμ-Αϊ τώρα και η Odeon που είχανε όλο το θησαυρό του ελληνικού τραγουδιού λένε ότι δεν υπάρχουν οι μήτρες, λένε ότι έχουν καταργήσει ορισμένα νούμερα. Ή τα φυλάνε ή τα έχουν κάψει, και η ασυδοσία τους έχει φτάσει στο σημείο να βγάζουν τραγούδια του οποιουδήποτε χωρίς να ρωτάνε «Βρε παιδί μου είναι δικά σου αυτά; είναι αλλουνού;», τίποτα.

Και παλιότερα γινόντουσαν τέτοια. Ακόμα κι ο Μάτσας, ο πατέρας, εμφανίζεται σα συνθέτης γνωστών τραγουδιών. Κι ο Περιστέρης, καλλιτεχνικός διευθυντής τότε του Μάτσα έβαλε τ' όνομά του στα τραγούδια αλλονών.

Ναι. Δεν θ' αλλάξει όμως αυτό ποτέ;

ΝΤΕΦΙ: Αφού εσείς που τα ξέρετε δεν μιλάτε, πως θ' αλλάξει;

Χ. ΚΟΛ.: Εγώ έχω στην Columbia τουλάχιστον 1000 τραγούδια που ούτε καν τα κυκλοφορούν. Και άσε πούχουν κυκλοφορήσει κι ορισμένα χωρίς τ' όνομά μου. Ό,τι θέλουν κάνουνε. Κι εγώ λέω «κύριοι αυτά τα τραγούδια είναι η περιουσία μου, τι τα κάνετε;»

ΝΤΕΦΙ: Φαντάζομαι ότι πολλά θα τα έχεις ξεχάσει κι εσύ!

Χ. ΚΟΛ.: Τα περισσότερα δεν μπορώ να τα θυμάμαι. Εν πάση περιπτώσει εγώ τους λέω «Κύριοι, είστε οι διαχειριστές της πνευματικής μου ιδιοκτησίας κι αυτά να τα επανεκδόσετε, να πουληθούν, να πάνε στον κόσμο, για να ζήσω κι εγώ, εσείς τάχετε εξαφανίσει!»

Αυτό δεν είναι απιστία; Δεν είναι ποινικό αδίκημα αυτό; Χειρίζεσαι την περιουσία του αλλουνού και τον καταστρέφεις; Εντάξει, τότε κι εγώ θα τα κυκλοφορήσω μόνος μου.

ΝΤΕΦΙ: Όπως ξέρεις υπάρχουν άλλοι που πουλάνε στις εταιρίες τους παληούς σας δίσκους και τα κονομάνε εκείνοι μαζί με τις Εταιρίες!

Χ. ΚΟΛ.: Εγώ τα δικά μου πάντως θα τα βγάλω σε μια μάρκα μόνος μου!

Το λαϊκό τραγούδι πάντα θαβότανε. Κι αν κρατήθηκε, κρατήθηκε απ' τη δύναμη που έχει σαν τραγούδι. Όμως από μικρό παιδί που θυμάμαι, το πολεμούσαν το λαϊκό τραγούδι. Απ' το κράτος μέχρι τις εταιρίες.

Όλοι ερωτευμένοι με τους Ευρωπαίστες, με τις Ευρωπαϊστριες. Σημασία δεν δινανε αν είχε φωνοληψία ο Παπαϊωάννου, ο Μάρκος, εγώ, ο Χιώ-

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ*

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ	ΣΥΝΘΕΤΕΣ	ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ	ΜΠΟΥΖΟΥΞΗΔΕΣ
● Πλουσιόπαιδο, 1948-49	(Χ. Κολοκοτρώνη)	Χρ. Γιαμπανάς	Μ. Χιώτης
● Έλα σήκω χόρεψέ το, 1948-49	(Γ. Τατασόπουλου)	1. Πρ. Τσαουσάκης 2. Α. Χρυσάφη	Γ. Τατασόπουλος- Γ. «Σπόρος» Σταματίου
● Τι όμορφη που είσαι όταν κλαίς, '49	(Χ.Κ.-Στ. Χρυσίνη)	Γ. Κυριαζής	
● Η μάνα, '50	(Χ. Κ.)	Κ. Γκρέυ	Γερ. Κλουβάτος Η. Ποτοσίδης
● Το ενέχυρο, '50	(Χ. Κ.)	Σ. Τζουανάκος	Γ. Τατασόπουλος- Σπόρος
● Περαιάς και Αθήνα, '51	(Τ. Λαβίδα)	Σ. Μπέλλου	Β. Τσιτσάνης
● Τέτοια κούκλα και τσαχπίνα, '51-52	(Χ. Κ.)	Σ. Καζαντζίδης	Αν. Αθανασίου
● Αφήστε με να κλάψω '52	(Χ.Κ.)	Σ. Καζαντζίδης	Σπ. Καλφόπουλος- Γ. Κλουβάτος
● Μια Κυριακή στη φυλακή	(Σ. Χρυσίνη)	Στ. Καζαντζίδης	Αν. Αθανασίου- Γ. Παπαϊωάννου
● Είδα κι έπαθα κυρά μου	(Σ. Χρυσίνη- Σ. Παντελίδη)	Σ. Καζαντζίδης	
● Εσύ δεν είσαι άνθρωπος	(Χ. Κ.-Μ. Χιώτη)	Π. Γαβαλάς	Μ. Χιώτης
● Δεσμοφύλακες ανοίξτε	(Χ. Κ.-Σ. Χρυσίνη)	Στ. Καζαντζίδης	Κ. Παπαδόπουλος- Λ. Καρνέζης
● Παράνομη ζωή	(Χ. Κ.-Σ. Χρυσίνη)	Π. Πάνου	Κ. Παπαδόπουλος- Λ. Καρνέζης
● Πάλι ξενύχτησες-πάλι τα ήπιες	(Χ. Κ.-Σ. Χρυσίνη)	Π. Πάνου	Κ. Παπαδόπουλος- Α. Καρνέζης
● Η κοινωνία, '53	(εισαγ. Μ. Χιώτη- μουσ. Σ. Χρυσίνη)	Στ. Καζαντζίδης	Μ. Χιώτης
● Έξω απ' άδικο κι από κακιά γυναίκα	(Χ.Κ.)	Στ. Καζαντζίδης	Μ. Χιώτης
● Καταστροφές και συμφορές	(Θ. Δερβενιώτη- Σ. Χρυσίνη)	Σ. Καζαντζίδης	
● Βγάλτε το παληκάρι μεσ' απ' τη φυλακή	(Χ.Κ.-Θ. Δερβενιώτη)	Στ. Καζαντζίδης	Κ. Παπαδόπουλος- Λ. Καρνέζης
● Τσιγγάνα θα γκρεμίσω το τσαντήρι σου	(Χ. Κ.-Σ. Χρυσίνη)	Κ. Γκρέυ	Α. Αθανασίου
● Μια χαραυγή συννεφιασμένη	(Τ. Λαβίδα)	Σ. Μπέλλου	
● Το ξέρω καταστράφηκα	(Χ.Κ.-Κ. Λαβίδα)	Στ. Καζαντζίδης	
● Μελαχρινή τσιγγάνα μου	(Χ.Κ.)	Π. Πάνου	Μ. Χιώτης
● Κοινωνία ένοχη	(Χ. Κ.)	Στ. Καζαντζίδης	Κ. Παπαδόπουλος- Λ. Καρνέζης
● Η Κοινωνία χάλασε	(Θ. Δερβενιώτη)	Στ. Καζαντζίδης	Γ. «Σπόρος» Σταματίου
● Πέθανε το πιό καλό παιδί	(Θ. Δερβενιώτη)	Στ. Καζαντζίδης	Β. Καραπατάκης
● Ο αλήτης της Βομβάης	(διασκευή από την ταινία)	Μ. Αγγελόπουλος	Β. Καραπατάκης
● Μεσάνυχτα βαθιά σκοτεινιασμένα, '54	(Γ. Λαύκα)	Γ. Λαύκας- Γ. Τατασόπουλος	Γ. Λαύκας- Γ. Τατασόπουλος
● Εγώ με την αξία μου, '54	(Χ.Κ.)	Στ. Καζαντζίδης	Μ. Χιώτης
● Αν θες να δεις ποιος είμ' εγώ, 55-56	(Μ. Χιώτης)	Στ. Καζαντζίδης	Μ. Χιώτης
● Μπιρ Αλλάχ φωνάζουν οι σκλάβες, '56-57	(Β. Καραπατάκη)	Στ. Καζαντζίδης	Β. Καραπατάκης
● Απόψε φίλαμε, '58	(Μ. Χιώτης)	1) Στ. Καζαντζίδης 2) Τ. Μαρούδας	Μ. Χιώτης
● Θεσσαλονίκη μου μεγάλη φτωχομάνα	(Μ. Χιώτης)	1) Στ. Καζαντζίδης 2) Μ. Χιώτης 3) Μ. Λίντα 4) Μαρινέλλα 5) Π. Γαβαλάς	Στ. Ζαφερίου (4)

*Όπου αναφέρεται ο Χ.Κ., αναφέρεται σαν συνθέτης, αφού οι στίχοι όλων των τραγουδιών είναι δικοί του.

της, καμμιὰ σημασία. Φτιάχνανε ορχηστράρες, γράφανε βαλς, ταγκό, λουλούδια, τραπέζια... Ενώ τους λαϊκούς... Ένα τρομερό πράγμα. Ενώ οικονομούσανε οι εταιρίες απ' τους λαϊκούς, γιατί αυτοί πουλούσανε, το ευρωπαϊκό πουλούσε 300-400 δίσκους, το λαϊκό 10.000, 30.000, μετά 50.000, 100.000- είχανε μανία με το ξένο! Ή ξενο-ελληνικό ή ξένο-ξένο!

Οι εταιρείες ήταν πάντα εχθροί μας. Πρώτα-πρώτα οι τραγουδιστές δεν πληρωνόντουσαν. Παίρνανε οι άνθρωποι 150 δραχμές. Ο Μαρούδας τραγούδησε το *Απόψε φίλα με να με χορτάσεις* και πήρε 500 δραχμές εκτελεστικά. Ούτε μια φανέλα μ' ένα σώβρακο δεν μπορούσε να πάρει. Εγώ τον παρακάλεσα και το είπε, το ίδιο και τον Γούναρη. Η Εταιρία ούτε σημασία έδινε. Εχθροί.

Κι όλοι αυτοί που σήμερα λέγονται καλλιτεχνικοί διευθυνταί και μαέστροι κι εμφανίζονται στην τηλεόραση και στα μεγάλα κέντρα ήταν όλοι ΜΠΟΥΖΟΥΚΟΜΑΧΟΙ. Κάθε μέρα γράφανε στις εφημερίδες «το μπουζούκι στα καταγώγια, τους τεκέδες, τα χασίσια, περιφρονείστε το, κάντε, δείξτε» και τώρα το πρώτο όργανο στην ορχήστρα τους είναι το μπουζούκι! Δεν ντρέπονται! Τι να πεις!

Ήταν επηρεασμένη κι η αστυνομία. Έλεγε «τί είσαι, μπουζουξής; άρα χασικλής!» Και λοιπόν; Χασικλής ήταν κι ο εκδότης γνωστής εφημερίδας της Θεσσαλονίκης! Είχε το ναργιλέ και κάπνιζε αβέρτα! Λοιπόν, τι σχέση είχε αυτό; Μήπως, αυτοί της αστυνομίας δεν φουμάρανε; Απλά θέλανε να κηλιδώσουνε τους λαϊκούς!

ΝΤΕΦΙ: Εσύ δεν έχεις γράψει χασικλήδικα;

Χ. ΚΟΛ.: Δεν τα έχω εκδόσει. Ούτε μπορούσα. Έχω γράψει, και μάλιστα ωραία τραγούδια.

Εν πάσει περιπτώσει αυτοί οι άνθρωποι στις εταιρίες, αυτοί οι Ιούδες εκμεταλλευόντουσαν τα πάντα, έχουν βασανίσει όλο τον κόσμο του λαϊκού τραγουδιού.

Μεγάλη περιφρόνηση κι εκμετάλλευση. Κι εκβιασμό με τους δικηγόρους στα χέρια. Δεν τολμούσε να μιλήσει κανείς!

Ο Μάτσας κι ο Περιστέρης στην Odeon κι ο Λαμπρόπουλος με τον Νικάνδρο το Μηλιόπουλο στην Columbia. Αλλά η Odeon ήταν πολύ μικρή μπροστά στην Columbia.

Όταν ήρθε στην Columbia ο Τάκης ο Λαμπρόπουλος, του Βασίλη ο γιος, τα πράγματα καλυτέρεψαν. Αυτός φαινότανε ότι αγαπούσε το λαϊκό τραγούδι. Αύξησε τα εκτελεστικά, συμπεριφερότανε καλά, επισκεφτόταν τους καλλιτέχνες στα μαγαζιά τους, τους άκουγε, τους έκανε λεζάντες, τους έστελνε λουλούδια... Μετά πάλι τα παράτησε, τα πήρε η Ι-Εμ-Αϊ και τώρα έχουμε τον Πετσίλα και βάλει...! Καταλαβαίνεις τι γίνεται! Αυτός τι δουλειά έχει με το λαϊκό τραγούδι... δεν έχει ιδέα. Πάει στο διάολο η Columbia! Τουλάχιστον να μας δώσουνε πίσω το υλικό μας! Αυτό θέλω κι εγώ, κι ο Τσιτσάνης κι όλος ο κόσμος.

Και σήμερα θέλουμε να γράψουμε τραγούδια, αλλά πώς; Βλέπεις οι εταιρίες έχουν και τους προαγωγούς, συνγνώμη τους παραγωγούς ήθελα να

Στο Καφε-μπαρ του Μάριου, που ήταν και τεκές. Δεύτερος από αριστερά ο Κολοκοτρώνης, τρίτος ο Μάριος και τελευταίος ο ρεμπέτης Γιάννης Κυριαζής, που πέθανε πέρσι.

πω, που χρηματίζονται! Τα παίρνουν απ' τους καλλιτέχνες. Παραγωγοί, εταιρίες, εταιριούλες. Εκμεταλλεύονται το νέο τραγουδιστή, του παίρνουν 500 χιλιάδες για να του κάνουν δίσκο. Πάει δεν πάει λοιπόν δεν τους νοιάζει!

Υπάρχουν κι οι κασσετοπειρατές που πουλάνε τραγούδια που οι εταιρίες τάχουν καταργήσει! Υπάρχει και η εκδοχή να συμμετέχουν κι οι Εταιρίες στη Μαφία αυτή κι ας λένε ότι κυνηγάνε! Παραμύθια, για να δικαιολογούνε στους ξένους τα λεφτά που ξοδεύουνε.

ΝΤΕΦΙ: Τελευταία όμως η τηλεόραση έχει μερικές εκπομπές με λαϊκά.

Χ. ΚΟΛ.: Ακόμα κι αυτές οι λίγες που γίνονται, γίνονται με τέτοιο τρόπο που το μειώνουν το λαϊκό τραγούδι, δεν το εξυψώνουν. Αν το παρακολουθήσεις καλά θα δεις ότι ζημιά κάνει ο κ. Παπαδόπουλος μ' αυτά που κάνει, που δεν τα παρουσιάζει όπως πρέπει. Παρουσιάζει την ξυπόλητη, χωρίς φροντίδα, χωρίς τίποτα. Μέσα τους έχουν άλλο πιστεύω κι ας κάνουν ότι υπερασπίζονται το λαϊκό τραγούδι.

Παρουσιάζει χρόνια τώρα η ΕΡΤ διαφημιστικά προγράμματα ορισμένων και δεν έχει ένα σωστό πρόγραμμα λαϊκού τραγουδιού.

Πουλάνε στον κόσμο ό,τι θέλουνε. Κι όποιον προβάλλουνε, πουλάει δίσκους, παίρνει 100 χιλιάδες μεροκάματο κι όλος ο άλλος ο κόσμος είναι στο περιθώριο. 10-15 ονόματα ευνοούνται! Τους κάνουν πλούσιους απ' το τίποτα!

ΝΤΕΦΙ: Γιατί αποφάσισες να ανέβεις στο πάλκο σαν επαγγελματίας τραγουδιστής;

Χ. ΚΟΛ.: Μέχρι το '68 πήγαιναν όλα καλά. Δίσκοι, ποσοστά. Υπήρχε ένα κλίμα ανθηρό. Μετά οι κακές σχέσεις με τις εταιρίες έφεραν πτώση. Εγώ δεν ήθελα να δώσω τραγούδια με εκβιασμούς απ' τις εταιρίες και τους τραγουδιστές. Κι αποφάσισα να τραγουδάω για να ζω.

Πάντα τραγουδούσα, αλλιώς πως θα τα μάθαιναν τα τραγούδια οι τραγουδιστές; Και στο πάλκο ανέβαινα πάντα, αλλά επαγγελματικά απ' το 67-68.

Ο Κολοκοτρώνης στον ΚΑΡΟΥΣΑΚΗ 1982

ΝΤΕΦΙ: Όλα αυτά τα χρόνια ξεχώρισες κάποιον ιδιαίτερα;

Χ. ΚΟΛ.: Το Χιώτη. Και οι άλλοι ήταν καλοί αλλά αυτός πήγαινε 50 χρόνια μπροστά, μεγάλες δυνατότητες, ο πρώτος. Μπορούσε να κάνει τα πάντα, καλαματιανό, ρεμπέτικο μέχρι ρούμπα, σάμπα, ακόμα και χούλα-χούπ. Ευστροφία και δάχτυλα.

Του λαϊκού τραγουδιού ήταν όλοι διαμάντια.

ΝΤΕΦΙ: Είχατε κυκλώματα μεταξύ σας; Παλαιοί, νέοι, ρεμπέτες, νεοτεριστές;

Χ. ΚΟΛ.: Όχι. Με το Μάρκο και το Στράτο, είμασταν όλοι ερωτευμένοι μαζί τους. Όλοι, Τσιτσάνης, Χιώτης, Δερβενιώτης, Μπακάλης... Στην κλάση του Μάρκου, πιο παλιός από μας, ήταν κι ο Χρυσίνης.

ΝΤΕΦΙ: Δημοτικά έχεις γράψει; Είδα τ' όνομά σου στην Ιτιά. Αυτό είναι παλιό όμως!

Χ. ΚΟΛ.: Αστειεύεσαι; Βέβαια είναι παλιό, αλλά κατά κάποιο τρόπο το διασκεύασα. Ο στίχος που λέει *Ιτιά μου σε παρακαλώ σκύψε να κόψω τον ανθό* είναι δικός μου. Στη Ρούμελη και στο Μωρηά όλοι χορεύουν την Ιτιά είναι επίσης δικό μου. Το τραγούδησαν ο Παπασιδέρης, κι ο Καζαντζίδης.

ΝΤΕΦΙ: Ναι, αλλά έχει και τα ονόματα του Δερβενιώτη και του Χαλκιά!

Χ. ΚΟΛ.: Η Ιτιά και η Μοσχοϊτιά ήτανε δύο κομμάτια κι εμείς τα διασκεύασαμε και τα κάναμε ένα. *Ιτιά Μοσχοϊτιά*. Συγγενεύουν και στο ρυθμό και σ' όλα. Συμμαζέψαμε λίγο και τα λόγια, που ήταν αλλόκοτα.

ΝΤΕΦΙ: Και σ' ένα άλλο, την Καραγκούνα Σβαρνιά-

ρα;

Χ. ΚΟΛ.: Κι αυτά ήταν δυο τραγούδια, άλλο η Καραγκούνα άλλο η Σβαρνιάρα. Η Σβαρνιάρα δεν είχε λόγια. Το κάναμε ένα τραγούδι. Που τα θυμήθηκες; Εγώ τάχα ξεχάσει.

Ο Παπασιδέρης έχει πει δικά μου, ο Σκαφίδας, ο Κάβουρας δυο τραγούδια (*Γυναίκα βγάλε μου τον γκρά απ' την παλιοκασέλα κι αρμάτωσέ μου τ' αλόγο με την χρυσή τη σέλλα και το Είσαστε φίλοι μου καλοί και θέλω να με νοιώσετε*).

ΝΤΕΦΙ: Αφού δεν παίζεις κανένα όργανο, πώς γράφεις τις μουσικές; Τραγουδιστά;

Χ. ΚΟΛ.: Άκουσε κάτι. Κανένας συνθέτης απ' αυτούς που έχω γνωρίσει εγώ κι έχω συνεργαστεί μαζί τους δεν δουλεύουν με το όργανο. Όταν φτιάξουν το τραγούδι με τη φωνή και το σφύριγμα, το περνάνε στο όργανο. Κάνουν και μια εισαγωγή με το όργανο όταν δεν την κάνουν με το σφύριγμα.

Αυτό συμβαίνει με όλους. Δεν ξέρω πως δουλεύουν οι Ευρωπαϊστές, αλλά οι λαϊκοί έτσι δουλεύουνε. Βασιζόμενοι βέβαια στους δρόμους...

ΝΤΕΦΙ: Τελικά εκτός απ' το Χιώτη ποιός άλλος ξεχωρίζει στο λαϊκό τραγούδι για τις μελωδίες του;

Χ. ΚΟΛ.: Ο Χρυσίνης ήταν πολύ ωραίος μελωδικός συνθέτης και τον είχε η Columbia πειραματόζωο στο στούντιο κι έφτιαχνε τα τραγούδια ολονών! Για αντάλλαγμα είχε ότι έπαιζε κιθάρα κι έπαιρνε τα εκτελεστικά! Για να παίξει κιθάρα έκανε όλη αυτή τη δουλειά! Και τον είχανε του κλώτσου και του μπάτσου!

Έχει κάνει πάρα πολλά τραγούδια.

ΝΤΕΦΙ: Κι ο Τσιτσάνης σε ποιά σειρά μπαίνει;

Χ. ΚΟΛ.: Εγώ μπροστά στον Τσιτσάνη δεν βλέπω τίποτ' άλλο. Μετά τον Τσιτσάνη είναι το χάος και μετά το χάος πάλι ο Τσιτσάνης! Απ' τα μεγάλα του δημιουργήματα κι επειδή είναι πανέξυπνος άνθρωπος. Κι επειδή δούλεψε 40 ολόκληρα χρόνια πάνω στο πάλκο! Δεν έλειψε ποτέ! Άρρωστος δούλευε! Τα τραγούδια του δεν τ' άφησε να πεθάνουν κι όσα είχαν πεθάνει τα ανέστησε και θα τα ξανα-αναστήσει τώρα όλα, πάλι απ' την αρχή! Θα τα ηχογραφήσει όλα αυτός, θα τα ξαναβγάλει σε δίσκους!

ΝΤΕΦΙ: Τα υπερασπίζεται τα τραγούδια του. Αγωνιστής!

Χ. ΚΟΛ.: Μεγάλος αγωνιστής και πρωταγωνιστής! Μπροστά στον Τσιτσάνη είμαστε όλοι γκαζοτενεκέδες. Ο άνθρωπος είναι τόσο φίλεργος... Πες μου έναν που δούλεψε τόσο. Κι ο Ζαμπέτας εργάτης, κι ο Μπιθικώτσης... Ο Μπιθικώτσης έγραψε κι ωραία τραγούδια, ο ίδιος, έχω προσωπική γνώση. Τις μουσικές, το Τρελλοκόριτσο, Σε τούτο το στενό, Τσακισμένη απ' την ορφάνια κι απ' τα βάσανα, ωραία τραγούδια. Ο Ζαμπέτας τρομερός. Εκατό μπουζούκια να παίζουν μόλις παίζει ο Ζαμπέτας τον ξεχωρίζει.

Ο Ζαμπέτας στο λαϊκό στυλ κι ο Χιώτης στο άλλο.

ΝΤΕΦΙ: Γιατί έγραψες ελαφρά;

Χ. ΚΟΛ.: Για να μη λένε ότι δεν μπορώ να γράψω ελαφρά. Για την ιστορία...

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

POP ELEVEN

**ΠΙΝΔΑΡΟΥ 38 και ΤΣΑΚΑΛΩΦ
3601729 - 3630868**

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ

ΝΤέφι

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ
για πολλούς λόγους!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1ο

★ Ο ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ Ο ΕΥΡΩΕΛΛΑΦΡΟΣ ΑΝΕΜΟΣ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ του Σ. Ελληνιάδη ★ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ Η ΤΕΤΡΑΦΩΝΟ; του Άκη Πάνου ★ Ο ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΟΚ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ του S. King ★ Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ★ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Δ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΟ Θ. ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟ ★ ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ του Γ. Σιδερή ★ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ του Άκη Πάνου ★ ΤΟΥΡΚΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΟ ΛΑΥΡΙΟ του Στ. Κούλογλου ★ ΤΖΑΚ ΚΕΡΟΥΑΚ αποδ. Γ. Τζώρτζη ★ Ο ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Ν. Ξυδάκη κ.ά.

2ο

★ ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ - ΣΤΟ ΧΑΡΑΜΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ ΟΠΟΤΕ ΒΑΡΕΘΟΥΝ ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ του Άκη Πάνου ★ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΣΟΥ ΚΟΙΤΙΕΣΑΙ... του Π. Καλατζόπουλου ★ ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ — ΠΕΘΑΙΝΟΝΤΑΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΟ ΡΟΚ ΕΝΤΡΟΛΑ του Θ. Μανίκα ★ ΚΙΝΗΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ του Γ. Μπασιπάγλη ★ ΗΧΟΛΗΨΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ του Γ. Παπαδάκη ★ ELVIN JONES - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Στ. Ελληνιάδη ★ ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΚΑΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ της Σ. Σκουρλέτου ★ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΣΕ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ του Π. Λινάρδου ★ ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΓΚΑΣ του Γ. Παπαδάκη ★ ΜΑΚΡΥΑ ΑΠ' ΤΙΣ ΚΑΝΝΕΣ του Χ. Βακαλόπουλου ★ G. PEACOCK TRIO του Δ. Αρβανίτη κ.ά.

3ο

★ ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΟΣ - ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΒΙΟΛΙ του Γ. Παπαδάκη ★ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΝΟΛΟ-Ι-ΖΟ του Μαν. Ρασούλη ★ ΟΙ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΟΙ-ΒΛΑΧΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥΣ του Γ. Έξαρχου ★ Ο ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΟΣ ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΜΙΑ ΝΤΙΒΑ του Άκη Πάνου ★ ART PEPPER του D. Keller ★ 23ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ του Χ. Βακαλόπουλου ★ Η ΜΑΥΡΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ του Ν. Σαββάτη ★ 120 ΜΕΡΕΣ ΣΤΑ ΓΟΜΟΡΑ του Γ. Καλαϊτζή ★ ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ του Τ. Φαληρέα κ.ά.

4ο

★ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΜΟΝΟ ΠΛΑΚΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΜΑΝΩΛΗΣ ΡΑΣΟΥΛΗΣ - ΑΥΤΟΣΥΖΗΤΗΣΗ ★ ΓΑΤΚΕΡΙΑ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Σ. Ελληνιάδη ★ Ο ΑΜΑΝΕΣ του Γ.Α. Παναγιώτου ★ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ 5 ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΒΕΛUSHI ★ ΡΟΚ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΙΣΚΟΙ του Χ. Βακαλόπουλου ★ ΠΑΛΙΟΙ ΟΡΓΑΝΟΠΟΙΟΙ των Σ. Νικολακόπουλου - Χ. Σπουρδαλάκη ★ ΣΙΝΕΜΑ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΡΝΕΣ ★ ΚΕΝΤΡΑ ΚΑΙ ΜΠΑΡ ΜΕ ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ κ.ά.

5ο

★ ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ - ΣΠΕΣΙΑΛ ΑΦΙΕΡΩΜΑ Γράφουν: Μανώλης Ρασούλης, Γιώργος Κοντογιάννης, Πάνος Γεραμάνης, Τάσος Φαληρέας, Στέλιος Ελληνιάδης, Γιάννης Καλαϊτζής, Θοδωρής Μανίκας ★ ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ Σ. ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗ ★ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΝΤΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ του Άκη Πάνου ★ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ - ΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ★ ΚΩΣΤΑΣ ΣΜΟΚΟΒΙΤΗΣ - 7 ΧΡΟΝΙΑ ΘΑΜΕΝΟΣ! ★ JOHN HAMMOND - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Στ. Ελληνιάδη ★ ΟΙ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΤΟΥ ΝΤΑΛΑΡΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΜΠΛΟΥΖ ΑΝΤΙΔΟΤΟ ΣΤΟ ΚΡΥΟ του Ν. Σαββάτη ★ ΧΡΟΝΗΣ ΑΗΔΟΝΙΔΗΣ του Γιώργου Παπαδάκη ★ COCKSUCKER BLUES του Χρ. Βακαλόπουλου κ.ά.

6ο

★ 4 ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΓΙΑ ΤΟ Δ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟ Γράφουν: Κεβή Ψάρρη, Κώστας Λιβιεράτος, Χρήστος Βακαλόπουλος, Γιάννης Χατζηγώγας ★ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ - ΣΤΙΧΟΙ ★ Ο «ΜΠΟΥΦΕΤΖΗΣ» ΤΟΥ ΜΠΑΤΗ του Σπ. Παπαϊωάννου ★ ΒΑΪΟΣ ΜΑΛΛΙΑΡΑΣ - ΤΟ ΚΛΑΡΙΝΟ-ΘΡΥΛΟΣ του Γ. Έξαρχου ★ ΣΤΑ ΤΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ του Τ. Φαληρέα ★ «ΕΝΤΕΧΝΟΙ» ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΝΤΕΧΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ του Γ. Παπαδάκη ★ ΦΑΤΜΕ του Γ. Κουτσονάσιου ★ ΑΡΒΑΝΙΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ του Γ. Έξαρχου ★ ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΦΑΙΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ BOB MARLEY! του Τ. White ★ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΜΠΑΣΚΕΤ του Τ. Φαληρέα ★ ΡΟΝΤΕΟ ΣΤΟ ΡΥΘΜΟ ΤΟΥ ΜΠΛΟΥΖ του Γ. Καλαϊτζή ★ ΗΧΟΛΗΨΙΑ ΚΑΙ ΗΧΟΛΗΠΤΗΣ του Στ. Γιαννακόπουλου κ.ά.

Το ΝΤΕΦΙ γράφεται με κέφι

Όλα τα προηγούμενα τεύχη θα τα βρείτε στα κεντρικά βιβλιοπωλεία και στο POP-11
(Τσακάλωφ και Πινδάρου) Πληροφορίες: 8643.852, 3630.868, Θεσσαλονίκη: 265.708.